

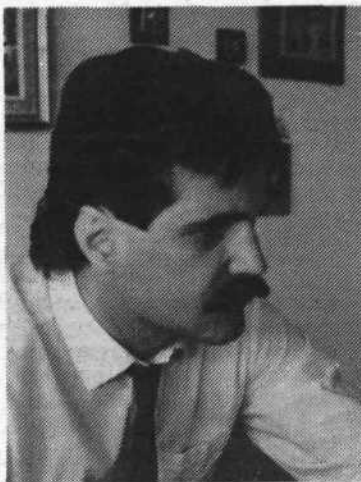
Košček domovine na tujih tleh

Med prvomajskimi prazniki se je skupina predstavnikov naše občine podala na pot v Švico. Povabljeni smo bili na 15. tradicionalni planinski ples Slovenskega planinskega društva Triglav iz Züricha. Prireditelj je bila hkrati tudi proslava 15 letnice delovanja tega najstarejšega slovenskega društva v nemško govorečem delu Švice. SPD Triglav že nekaj let veže tradicionalno prijateljstvo in sodelovanje z občino Ljubljana Center.

Več kot deseturna pot skozi Avstrijo, Liechtenstein in Švico do Züricha je bila ob koncu poti poplačana z zelo lepim sprejemom, ki so ga udeležencem te maratonske avtobusne poti pripravili naši rojaki. Ob nekaterih vnovičnih snidenjih se je utrla tudi marsikatera solza veselja pa tudi ganjenosti.

Med rojaki je bilo čutiti veliko napetost pred osrednjo prireditvijo, ki je bila naslednji dan. Kljub temu, da so imeli še veliko za postoriti, pa so se obiskovalcem iz Slovenije posvetili z vso pozornostjo in gostoljubnostjo. Kar naprej so hiteli sem ter tja in se dogovarjali še o zadnjih podrobnostih glede slovesnosti. Vsi, tudi mi, smo zato nestrpno pričakovali kaj se bo zgodilo naslednji večer.

V prijetni dvorani, ki pa je bila mnogo premajhna za vse rojake, ki so se udeležili proslave, so predstavniki kulturne sekcije društva pripravili resnično lep in doživet program. Že dolgo časa ni bilo na kupu videti toliko slovenskih narodnih noš, kot jih je bilo ta večer v dvorani Landhus. Odmevala je slovenska pesem, slišati je bilo recitacije in pesmi otrok naših rojakov, zapel je tudi znani kantavtor Mladen Rodella s svojo starejšo hčerjo Dagmar, nastopila je

Dušan Beg – sedanjí predsednik SPD Triglav Zürich: »Od leta 1976 do leta 1980 se je precej Slovencev vrnilo v domovino, pozneje pa se je vračanje v domovino zaradi gospodarske krize precej zmanjšalo.«

folklorna skupina, in še in še je bilo tega. Obiskovalci so z burnim ploskanjem pozdravili vsak nastop. Skratka bilo je lepo tisti večer v daljni Švici v Zürichu, bilo je slovensko. Slovesnost je imela več vrhuncev, vsekakor pa je bil najbolj slovesen tisti, ko je predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov občine Ljubljana Center Branko Omerzu izročil predsedniku društva Dušanu Begu nov prapor društva, ki sta ga ob ploskanju in taktih slovenske

narodne glasbe skupaj razvila pred prepolno dvorano.

O delu društva in načrtih za prihodnje nam je več povedal Dušan Beg, ki je z ženo Cvetko in sinom Dejanom že 14 let v Muriu, kraju kakšnih 30 kilometrov oddaljenem od Züricha.

»Predsednik sem šele leto dni, tako da bi o minulem delu lahko več povedali trije prejšnji predsedniki. Pa vendar, društvo je številno, tudi dejavnosti je precej. Zdaj nas je 230, pred petnajstimi leti pa nas je bilo dosti manj. V zadnjem času so aktivni člani postali tudi tisti, ki so nekaj časa počivali. Želel bi, da bi se društvo še naprej razvijalo, da bi si pridobili stalne prostore in da bi ostala vez z domovino vsaj takšna, kot je.«

To je le nekaj iz njegove dolge pripovedi o bivanju v tujini. Dušan in žena Cvetka sta sicer Celjana, Dušan je orodjar, Cvetka pa občasno dela v nekem gostinskem lokalu. V Vojniku pri Celju sta si že postavila hišo, dalj časa pa že razmišljata o vrnitvi v domovino, saj bi rada začela delati »na svoje«. Kot sta dejala pa bosta z vrnitvijo še počakala.

Ob koncu povejmo le še to, da smo se po proslavi polni najrazličnejših vtisov poslovili od gostiteljev in se skupaj z zabavnoglasbenim ansamblom ŠIK iz Titovega Velenja, ki je do vrelišča ogrel pete naših zdomcev, podali na dolgo pot v domovino.

JURIJ POPOV

Ljudmila Stegnarjevi v spomin

V začetku maja je mnogo prezgodaj sklenila svojo bogato revolucionarno delovno življenjsko pot tovarišica Ljudmila Stegnar, krajanka krajevnne skupnosti Gradišče. Bila je mati petih otrok in prizadevna družbeno-politična delavka. Odšla je skromno in tiho, kot je ves čas živela med nami.

Odraščala je v napredni delavski družini. Po nekaj letih brezposelnosti se je zaposlila v Trzinu, kjer je preživela svojo mladost. Politično je začela delovati že leta 1940 pri Vzemnostih. V NOV se je vključila leta 1941 in delala na terenu ter v ilegalnih tehnikah. Od 1942 do 1944 je bila v nemškem taborišču. Uspelo ji je pobegniti. Po vrnitvi v Trzin je 1944 odšla v partizane. Delala je v okrožnem komitetu KP Kranj in v pokrajinskem odboru protifašistične ženske za Gorenjsko.

Po osvoboditvi je živela z možem in otroki v Trzinu in Šoštanju, kjer je bila kljub družinskim obveznostim ves čas politično izredno aktivna.

Po preselitvi v Ljubljano leta 1963 je bila do upokojitve zaposlena pri TV-15 in založbi Borec, kjer je zavze-

to delovala v samoupravnih organih.

Po upokojitvi se je vključila v delo terenskega odbora SZDL »Trg revolucije« v KS Gradišče. Bila je tudi članica potrošniškega sveta in blagajnik OO ZK. Dve mandatni dobi je z veliko zavzetostjo kot predsednica vodila socialnozdravstveno komisijo pri KO ZB NOV Majda Vrhovnik.

Delo v družbeno-političnih organizacijah je opravljala z velikim čutom odgovornosti. Za svoje uspešno delo v času NOV in po osvoboditvi je prejela tudi visoka državna odlikovanja.

Na Žalah so se od tovarišice Ljudmile z globoko žalostjo poslovili krajani KS Gradišče, njeni soborci, prijatelji, tovariši in sodelavci. Zar s posmrtnimi ostanki pa so prepeljali v rodni Trzin.

NAMINIH ŠTIRIDESET LET

Obetajoč razvoj in kak trn v peti

Nama je iz nekdanjega Narodnega magazina zrasla v sodobno trgovinsko delovno organizacijo z razpredeno mrežo prodajaln po vsej Sloveniji. Po verjetnosti pa je najbolj priljubljena in tudi najbolj obiskana prav blagovnica v samem srcu Ljubljane, v katero se vsak naravnost zaleti.

»Trudimo se, da bi bili hiša dobrega nakupa in da bi bilo naše blago kar se da kvalitetno,« je med drugim dejal glavni direktor Franc Štrumbelj, ko je govoril novinarjem ob jubileju, ki so ga, seveda, primerno obeležili. Podelili so nagrade svojim najboljšim delavcem, imeli slavnostno sejo delavskega sveta, 25. maja pa bo veliko slavnostno razjanje vseh »Namovcev« z upoko-jenci vred na Gospodarskem razstavišču. Pri tem je treba zapisati, da je v Nami zaposlenih kar 1519 delavcev v osmih tozidih po Sloveniji. Poleg blagovnice in trgovin ima Nama kar sedem restavracij s 1760 sedeži in to zunaj Ljubljane.

Ob obletnici so v Nami, seveda potegnili črto pod vsem, kar je bilo doslej narejenega in si hkrati načrtali pot tja do leta 2000.

»Naši načrti so kar smeli in optimistični. Če bomo dovolj trmasti in delavni, nam jih bo tudi uspelo uresničiti,« je poudaril Franc Štrumbelj in dodal, »gospodarske razmere sicer niso rožnate, vendar pa so naše marže končno le primernejše in bomo laže dihal. Ko so bile zamrznjene, je trgovina naravnost obubožala.«

In kakšni so ti smeli načrti? Trgovina v naši občini nima kaj dosti prostora, da bi se lahko širila, lahko pa prenavlja lokale, skrbi za boljši izbor in spreminja ponudbo.

»Namo pri pošti bi zelo radi razširili, vendar so možnosti

pičle. Bijemo boj z raznimi upravami, ki imajo sedež v naši zgradbi, da bi se umaknili iz nje in tako bi se še dalo kaj storiti,« so povedali v Nami.

Večje in bolj smeje načrte pa imajo s spodnjo Namo pri Tromostovju, kjer zdaj prodajajo pohištvo in druge reči za dom. Nekdaj so tam nameravali odpreti športno hišo, a so se kasneje premislili. Kaže, da so jih drugi prehiteli. Zdaj se jim pleče v glavah, da bi to trgovino spremenili v nekaj imenitnega: prodajali naj bi butično blago od usnja do kozmetike, spominkov in modnih oblačil. To bi prav gotovo mnogo bolj sodilo v ta predel mestnega srca kot pohištvo. No, samo pohištvo in sploh vse, kar potrebujemo za dom pa bodo preselili v novo načrtovano blagovnico za Bežigradom na Slovenčevu ulico. Zraven bo tudi skladišče, ki je sploh rak rana v Naminem poslovanju. In ker se jim mudi, bodo že na jesen zasadili prve lopate. To bo tudi Namina največja nalozba.

Seveda pa tudi drugih trgovin in restavracij po Sloveniji ne bodo pustili v nemar. Med drugim nameravajo posodobiti škofjeloško blagovnico, povečati žalsko. V Ljubljani pa precej računajo na novo železniško postajo, kjer naj bi tudi oni postavili svoj lonček, da bi bili zraven povsod tam, kjer mesto najbolj intenzivno živi.

A.A.

POČITNIŠKI PROGRAM ZVEZE PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA

Letovanja šolarjev v počitniških domovih zvez prijateljev mladine

1. Počitniška domova ZPM Ljubljana Bežigrad (tel. 310-047)

UMAG

čas izmene	polna cena
od 30. 6. do 14. 7. 1986	22.400
od 17. 7. do 24. 7. 1986	16.000
od 24. 7. do 7. 8. 1986	22.400
od 7. 8. do 17. 8. 1986	16.000

VRANSKO

od 30. 6. do 10. 7. 1986	13.000
--------------------------	--------

2. Počitniška domova ZPM Ljubljana Center (tel. 310-632)

SAVUDRIJA

čas izmene	polna cena
od 26. 6. do 10. 7. 1986	22.500
od 10. 7. do 24. 7. 1986	
od 24. 7. do 7. 8. 1986	

ZGORNJE GORJE

od 8. 8. do 22. 8. 1986	22.000
-------------------------	--------

3. Počitniški dom ZPM Ljubljana Moste-Polje

ZAMBRATIJA

od 8. 7. do 18. 7. 1986	
od 18. 7. do 28. 7. 1986	
od 28. 7. do 7. 8. 1986	16.000
od 7. 8. do 17. 8. 1986	
od 17. 8. do 27. 8. 1986	

4. Počitniški domovi ZPM Ljubljana Šiška (tel. 552-094)

POREČ

čas izmene	polna cena
od 26. 6. do 10. 7. 1986	23.000
od 10. 7. do 24. 7. 1986	
od 24. 7. do 7. 8. 1986	
od 7. 8. do 17. 8. 1986	

PAG

od 26. 6. do 10. 7. 1986	25.000
od 10. 7. do 24. 7. 1986	
od 24. 7. do 7. 8. 1986	
od 7. 8. do 17. 8. 1986	

SREDNJI VRH NAD GOZDOM MARTULJKOM

čas izmene	polna cena
od 1. 7. do 14. 7. 1986	23.000

5. Počitniški dom ZPM Ljubljana Vič-Rudnik (tel. 213-988)

PACUG PRI PORTOROŽU

čas izmene	polna cena
od 1. 7. do 11. 7. 1986	16.000
od 11. 7. do 21. 7. 1986	
od 21. 7. do 31. 7. 1986	
od 31. 7. do 10. 8. 1986	
od 10. 8. do 20. 8. 1986	

V ceno letovanj so vključeni tudi stroški prevoza in nezgodnega zavarovanja. Skupnosti socialnega skrbstva Ljubljane bodo prispevale delež k polni ceni skladno z lestvico, ki je sprejeta za regresiranje letovanj.